

søgt og heller ikke meddeelt allerhøjeste Confirmation i Anledning af de tre sidste Thronskifter, Intet kan udledes til Afgjørelse af den hos Udvalget opstaaede Tvivl om denne Resolutions vedvarende Gyldighed.

Men naar saaledes den omhandlede Resolution endnu maa ansees som staaende ved Magt, bør den uden tvivl ved denne Leilighed udtrykkelig ophæves, og Udvalget skjønner ikke rettere, end at dette maa kunne ske, uden at der herfor med Føie kan fordres nogen Erstatning fra vedkommende Fabriekers Side. Det skjønnes ikke, at den Omstændighed, at Resolutionen kun er meddeelt Toldvæsenet til Sagttagelse og ved simpel Skrivelse communiceret den vedkommende Private, kan paa nogen Maade give den nogen større forbindende Kraft for Staten end den, der tillægges Benaadninger af samme Indhold, naar de med Hans Majestæt Kongens egen Underskrift eller i Kongens Navn og under det kongelige Segl ere formeligen udfærdigede til de Vedkommende, hvilke sidste Benaadningsbreve, efter hvad der har været antaget, kunne uden Erstatning indskrænktes eller tilbagefalde ved næste Thronskifte. Grunden til at den førstnævnte Klasse af Benaadninger ikke har været anseet som Gjenstand for Confirmation, maa snarere søges dert, at man har antaget, at de til enhver Tid uden videre kunde tilbagefalde, hvilket ogsaa vel stemmer med Naturen af den her omhandlede kongelige Resolution, idet samme egentlig fremtræder som en, nærmest i det Offentliges egen Interesse (Armeens Forsyning med brugbare Geværer), bestemt Undtagelse fra den til en vis Tid bestaaende Toldbøvgivning. Det skjønnes heller ikke rettere, end at det vilde være uretsfærdigt imod de Personer, som nævnes i Lovudkastets § 1, hvis de skulde miste uden Erstatning deres ved Privilegier og kongelige Resolutioner tillagte Toldbegunstigelser paa samme Tid, som Kronborg Geværfabrik skulde have Godtgjørelse for Afstaaelsen af dens ligeledes ved kongelig Resolution tillagte Toldfrihed paa fremmed Jern. Udvalget skal derfor nedenfor fremsætte et Endringsforslag om at optage i § 1 et Nummer 6, og tilføjer endnu den Bemærkning, at, hvis en saadan Bestemmelse ikke optages i Paragraphen, og hvis

kun Toldfriheden efter Kjøbecontracten bliver ophævet ved § 2, vil Kronborg Geværfabrik bevare Ret efter Resolutionen til toldfri Indførelse af 200 Skpd. fremmed Jern aarlig.

Der kan saaledes formeentligen kun være Spørgsmaal om Erstatning for den af Kronborg Geværfabrik hidtil udøvede Toldfrihed, forsaavidt denne er begrundet i Kjøbebrevet af 3die Mai 1769. Om den Værdi, som Fabriekens hidtilværende Toldfrihed factisk kan omtræntlig ansettes til, vil den vedføjede Tabel, der er meddeelt af Finansministeriet, give nærmere Oplysning. Tabellen angiver det Beløb, der fra 1ste Januar 1848 til 1ste April 1853 er tilbagebetalt Fabriken for Forbruget af Jern, Staal, Steenkul, Skæfte træer og Silbesteen. Udvalget har Intet at erindre imod, at Finansministeriet bemyndiges til at træffe Overenskomst om, at Toldfriheden for Kronborg Geværfabrik paa de fire førstnævnte Artikler bortfalder mod en passende Erstatning. Derimod kan Udvalget ikke være enig i, at der, saaledes som Regjeringen synes tilbøielig til at antage (Jfr. Landstingets Tidende Side 238 og Finansministerens herved som Bilag aftrykte Skrivelse af 8de November) endnu ifølge Kjøbebrevet kan tilkomme Fabriken Toldfrihed for norsk Jern, og som Folge deraf ogsaa Godtgjørelse for denne Friheds Ophævelse. Udvalget antager meget mere, at, efterat ved Norges Fraskillelse norsk Jern var gaaet over til at være fremmed Jern, er det ikke ifølge Kjøbebrevet, men alene ifølge den kongelige Resolution af 10de Marts 1779, at Fabriken hidtil har kunnet nyde Toldfrihed for saadant norsk Jern. Vel kunde det synes, at, da Kjøbecontracten fastsætter Toldfrihed for indenlandsk Jern, da norsk Jern i 1769 var indenlandsk Jern, og da Fabriken for Dieblifket hovedsagelig bruger norsk Jern, saa indbefatter Kjøbecontractens Hensigt, skjøndt ikke dens Ord, den nærværende Brug af norsk Jern, der vel er blevet til et udenlandsk Product, men dog maa antages at være meent ved den i Contracten bestemte Toldfrihed for Jern. Det maa imidlertid i denne Henseende erindres, at Kjøbecontracten, som det vil sees af det Ovenførte og den i Motiverne meddeelte Sætning af Skjødet's § 14, hverken næv-